

aan lager wal

ze wijzen pelgrims op en langs de Maas
de weg vanuit hun wortels
en wiegen nieuw en fluitend leven

maar een voor een verdwijnen ze
worden zwijgende bakenbomen
als stookhout aan de kant gezet

het is hoogmoed zelf de weg te weten
in het water en in wijsheid
beide grillig en genegen

hoe ver zijn we gezonken
als we onze bakens
niet meer eren?

laat het kind weer klimmen
tot aan de hoogste tak
en zien voorbij de horizon

Monica Boschman